

MRF 2024.325

Østre Landsrets dom af 31. oktober 2024, 16. afd., sag S-3961-22
(Michael de Thurah, Finn Morten Andersen og Rebekka Høj (kst.))

Anklagemyndigheden mod T ApS (adv. Bo Møller Jensen, besk.)

Ejendomsselskab frifundet for overtrædelse af miljøbeskyttelseslovens § 33 ved uden miljøgodkendelse at have anlagt og påbegyndt virksomhed med nyttiggørelse af bygningsaffald og ved ikke at efterkomme lovliggørelsespåbud efter § 69, da ejendomsselskabet alene var udlejer, og affaldsbehandlingsvirksomheden blev drevet af et søsterselskab, som var gået konkurs.

Ejendomsselskabet T ApS blev stiftet i 2003 og ejede to ejendomme beliggende i landzone. T ApS' eneste aktivitet og indtægter hidrørte fra udlejning af de to ejendomme, som T ApS udlejede til søsterselskabet A ApS, der stod for driften med knusning og sortering af bygge- og anlægsmateriale. Ved tilsyn på ejendommen i april 2020 konstaterede kommune store mængder bygge- og anlægsaffald, hvoraf en del var knust. Kommunen vurderede, at der på ejendom blev drevet miljøgodkendelsespligtig virksomhed, hvorfor kommunen den 29. maj 2020 meddelte T ApS og søsterselskabet A ApS et standsningspåbud, da hverken T ApS eller A ApS havde tilladelse til at opbevare og forarbejde bygge- og anlægsmateriale. I juni 2020 konstaterede kommunen ved nyt tilsyn, at affaldsbunkerne var blevet større, og i oktober 2020 meddelte kommunen påbud til T ApS og A ApS om at fjerne affaldet. I januar 2021 konstaterede kommunen ved nyt tilsyn, at påbuddet om at fjerne affaldet ikke var efterkommet. Kommunen indgav politianmeldelse af forholdene, hvorefter Anklagemyndigheden i juni 2022 rejste tiltale mod T ApS og A ApS for overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven. Anklagemyndigheden frafaldt dog tiltalen mod A ApS efter, at A ApS blev taget under konkursbehandling i november 2022. Anklagemyndigheden rejste herefter tiltale mod ejendomsselskabet T ApS for at overtræde miljøbeskyttelseslovens § 110 stk. 1. nr. 6, jf. stk. 2, jf. stk. 4 og stk. 5, jf. § 33, stk. 1, og for at have undladt at efterleve kommunens påbud af 20. maj 2020 om med øjeblikkelig virkning at standse driften og ikke efterkomme kommunens påbud om at fjerne affaldet. Anklagemyndigheden nedlagde tillige påstand om tvangsboeder, ind til påbuddene var efterkommet. T ApS

påstod frifindelse og henviste til, at T ApS ikke havde haft noget med driften af affaldsbehandlingsanlægget at gøre, men alene var erhvervsmæssig udlejer af ejendommen, og at det var A ApS, der havde drevet virksomheden. Byretten lagde til grund, at ejendomsselskabet T ApS eneste aktivitet var udlejning af ejendommen, og at det var A ApS, der var driftsherre for affaldsbehandlingsanlægget. Da T ApS ikke havde begået overtrædelserne af miljøbeskyttelsesloven, frifandt byretten med henvisning til straffelovens § 27 om strafansvar for juridiske personer. Anklagemyndigheden ankede til landsretten, hvor der blev fremlagt et notat fra kommunen, som mente, at T ApS var bekendt med, hvilken aktivitet A ApS, og at der var personsammenfald mellem de to selskaber. Landsretten lagde til grund, at det var ubestridt, at der forelå en overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven som anført i tiltalen, og at denne ulovlige aktivitet var udøvet af A ApS på en grund, som T ApS havde udlejet til A ApS. Landsretten fandt det herefter ikke godtgjort, at T ApS havde foretaget sådanne selvstændige handlinger, at der var grundlag for at dømme selskabet for selvstændig overtrædelse af de omhandlede straffebestemmelser. Den omstændighed, at der var et personsammenfald i ledelsen af T ApS og A ApS kunne ikke i sig selv kunne føre til, at T ApS var ansvarlig for handlinger begået af et selvstændigt og separat retssubjekt i form af et andet datterselskab i koncernen. Som tiltalen var formuleret, og sagen var oplyst, var der heller ikke grundlag for at straffe T ApS for medvirken efter straffelovens § 23. Landsretten stadfæstede derfor byrettens frifindelse.

Kommentar: *Sagen angår spørgsmålet om rette pligtsubjekt efter miljøbeskyttelseslovens § 33 henholdsvis om rette straffesubjekt i tilfælde af overtrædelse af bestemmelsen. I forhold til det første spørgsmål er dommen i overensstemmelse med fast praksis, hvorefter det er driftsherren/operatøren*

af virksomheder, der skal sikre, at virksomheden drives i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens regler, hvilket også gælder, når aktiviteten sker på lejet grund, jf. bl.a. KFE 1994.259 og MAD 2012.1651 Nmk samt uddybende Pagh: TjM 2019, s. 115. Allerede af denne grund, skulle det tiltalte ejendomsselskab (T ApS) frifindes for anklagemyndighedens påstand om lovliggørelse under tvangsbøder, idet rette adressat for en sådan påstand alene kan være pligtsubjektet efter miljøbeskyttelseslovens § 33. Det kan dog tilføjes, at det fremgår af dommen, at affaldsbehandlingsvirksomheden foregik i landzone, og at T ApS efter ansøgning i 2011 havde fået en midlertidig landzonetilladelse til affaldsbehandling, men at denne blev ophævet af Natur- og Miljøklagenævnet i 2014. I forhold til planloven, hvorefter det (også) påhviler ejeren af ejendommen at sikre lovlig anvendelse, synes der derfor grundlag for at pålægge T ApS tvangsbøder og strafansvar for ikke at efterkomme et eventuelt lovliggørelsespåbud. Med hensyn til strafansvaret for overtrædelse af miljøbeskyttelseslovens § 33 bemærkes, at dette ikke nødvendigvis er sammenfaldende med bestemmelsens forvaltningsretlige pligtsubjekt, hvilket landsretten burde have tydeliggjort, når der var nedlagt påstand om både straf og tvangsbøder. I den foreliggende sag forelå der imidlertid ikke omstændigheder, der kunne begrunde, at T ApS som udlejer eller søsterselskab til driftsherren (A ApS) var strafferetligt ansvarlig for overtrædelsen. Som det fremgår forudsætningsvis af landsrettens dom, er det for det første den klare hovedregel, at der ikke kan ske identifikation mellem to søsterselskaber inden for den samme koncern, blot fordi der er et personsammenfald i ledelsen af selskaberne. For det andet er et medvirkensansvar efter straffelovens § 23, som landsretten heller ikke fandt grundlag for i den konkrete sag, kun undtagelsesvis anvendt i miljøstraffesager med U 2004.2181/2 V som et af de få eksempler, hvor ikke alene spildevandselskabet, men også en rådgiver blev fundet skyldig i overtrædelse af vilkår i en spildevandstilladelse på grundlag af medvirken. Der er dog i den foreliggende sag den væsentlige forskel, at passiv viden om en aktivitet ikke i sig selv er nok til at danne grundlag for medvirkensansvar efter straffelovens § 23, der forudsætter medvirken til den ulovlige handling ved tilskyndelse, råd eller dåd.

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 13. december 2022.

Rettens nr. 1-4153 2022

Politiets nr. 2300-88990-00012-20

Anklagemyndigheden

mod

T ApS

cvr-nummer 27160662

Anklageskrift er modtaget den 1. juni 2022.

T ApS

er tiltalt for overtrædelse af

1.

miljøbeskyttelseslovens § 110 stk. 1, nr. 6, jfr. stk. 2, jfr. stk. 4 og stk. 5 jfr. § 33 stk. 1, jfr. Miljøministeriets bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (nu: § 3 stk. 1 i bekendtgørelse nr. 2080 af 15. november 2021, bilag 2, punkt K 206)

ved i en arrække og i hvert fald siden 2012 frem til foråret 2021 på adresserne, X-vej 78 og 90 ved Odense, forsætligt eller groft uagtsomt i forbindelse med udøvelse af erhverv og/eller med en tilsigtet økonomisk fordel uden godkendelse at have anlagt og påbegyndt virksomhed, der nyttiggør ikke-farligt affald, idet der efter modtagelse på adresserne blev foretaget blandt andet deling, knusning og sortering af bygge- og anlægsaffald med skade på miljøet eller fare derfor, således at da der blandt andet ved kommunale tilsyn d. 17. april og 19. juni 2020 samt d. 13. januar 2021 blev konstateret rester af beton, mursten, gasbeton, lecablokke, tagpap, vinylgulv med klæbende bagside, jern metal, isolering, jord, teglsten, cementtagsten (herunder med fugemasse), eternit, glas, fliser, ledninger, motorer, malet glasvæv, tapet, træ, trykimprægneret træ, plast, vindpap og nylonsække;

2.

miljøbeskyttelseslovens § 110 stk. 1 nr. 2 jf. stk. 2 nr. 2, jf. stk. 4 og stk. 5

ved under de samme omstændigheder som nævnt i forhold 1 at have undladt at efterleve Odense Kommunes påbud af 29. maj 2020 om med øjeblikkelig virkning at standse driften, idet den fortsatte herunder som konstateret ved de i forhold 1 nævnte kommunale tilsyn d. 19. juni 2020 og d. 13. januar 2021 og ved tillige at have undladt at efterleve kommunens påbud af 28.

oktober 2020 om på de to adresser at foretage oprydning og bortskaffelse til godkendte modtageanlæg som konstatere ved sidstnævnte tilsyn.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte under tvang af fortløbende bøder (tvangsbøder) pålægges 'straks at standse al drift på adresserne, X-vej 78 og 90 ved Odense, og 'inden en af retten fastsat frist pålægges at foretage oprydning og bortskaffelse til godkendte modtageanlæg, jf. retsplejelovens § 997, stk. 3.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Direktør i T ApS B
, har forklaret, at hun var den ene af to direktører i T ApS
og A ApS. Hun indtrådte som direktør i
2015. Indtil da havde hendes ægtefælle, C, været eneste di-
rektør. De havde fundet ud af, at selskaberne ikke kunne drives videre, hvis
han pludselig faldt fra. Ejendomsselskabet ejede de to ejendomme, der er be-
liggende X-vej 78 og X-vej 90 i Odense og en ejendom i Stige.
Nummer 90 blev udlejet til forskellige formål. Gennem årene var ca. 10 for-
skellige gartnerier, D og A ApS lejere.
A ApS blev stiftet for mange år siden, og T ApS
blev, så vidt hun husker, stiftet i 2003. A ApS var
således lejere af en del af X-vej 90 og X-vej 78, hvor det havde
en del af jorden og en del af bygningerne, hvor der var kontor og lager. Ejen-
domsselskabet havde ikke andre aktiviteter end udlejning af blandt andet de
to ejendomme på X-vej. De drev ikke virksomhed med sortering og de-
ling af bygge- og anlægsaffald. Det var A ApS, der drev denne
virksomhed. Det var T ApS, der i 2011 søgte
landzonetilladelse. Det var formentlig, fordi de havde fået at vide, at det var
ejereren af jorden, der skulle søge om denne form for tilladelse. Det drejer sig
om at få lov til at drive anden form for virksomhed, end det der normalt er
tilladt i landzone. Selskabet fik først en midlertidig landzonetilladelse af
Odense Kommune. Den klagede Danmarks Naturfredningsforening over, og
i 2014 ændrede Natur- og Miljøklagenævnet den midlertidige landzonetilla-
delse til et afslag. Hun husker ikke, om væksthuse på grunden blev ned-
brudt før eller efter den midlertidige landzonetilladelse blev trukket tilbage.
Tilladelsen til at nedbryde væksthuse er ikke det samme som en tilladelse til
at forarbejde bygningsmaterialer. A ApS har haft nedbrydning
af tegl og beton på X-vej 78. Det var det, de forventede at søge om til-
ladelse til at udføre på ejendommen. Det var ikke en permanent drift. Det af-
hang af, hvor mange materialer, der blev leveret på adressen. Det var som-

metider hver dag, sommetider mindre. Hun er gift med ejeren af begge selskaber, C, og hun har også arbejdet på kontoret med almindelige kontoropgaver. Hun er ikke klar over, om der blev udarbejdet skriftlig lejeaftale mellem A ApS som lejer og T ApS som udlejer. Der blev sendt fakturaer på leje til A ApS, som betalte leje til T ApS. Afslaget på landzonetilladelse blev A ApS bekendt med. Det var jo de samme personer, der stod for begge selskaber. Det fik ikke nogen konsekvenser for udlejningen til A ApS. Hun var ikke til stede, da Odense Kommune var på tilsyn på ejendommen den 17. april 2020, men det var hun, da de var på tilsyn den 19. juni 2020. Kommunen var på tilsyn med jævne mellemrum - også for så vidt angik gartneridriften. Op til tilsynet den 19. juni 2020 var der ikke blevet knust byggematerialer, fordi knuseren ikke virkede. A ApS var godt klar over, at den virksomhed, der foregik på ejendommen, ikke var lovlig. De startede derfor en proces i Nordfyns Kommune, hvor der blev søgt om landzonetilladelse lige på den anden side af kommunegrænsen. Ansøgningsprocessen startede i foråret 2021. Odense Kommune påklagede Nordfyns Kommunes tilladelse, og i oktober eller november 2022 omgjorde Nævnens Hus Nordfyns Kommunes tilladelse, således at tilladelse blev nægtet. Det er ikke T ApS eller A ApS, der ejer den ejendom, hvortil der blev søgt tilladelse i Nordfyns Kommune. Ejendomsselskabet havde en fortrins Køberet, såfremt landzonetilladelsen blev givet. Ejeren af ejendommen i Nordfyns Kommune havde givet T ApS fuldmagt til at søge landzonetilladelsen. Der blev ikke arbejdet på ejendommen efter Odense Kommune havde givet påbud den 29. maj 2020. Hvis der var kommet flere materialer til, har det været andre, som har tilegnet sig adgang til ejendommen og smidt affald der. Det oplever de jævnligt. Påbuddet af 28. oktober 2020 om oprydning af affaldet på ejendommen blev ikke opfyldt. Det var meningen, at materialet skulle flyttes til pladsen i Nordfyns Kommune, hvis der blev givet landzonetilladelse der. Der blev ikke givet tilladelse i Nordfyns Kommune, og derfor ligger byggematerialerne stadig på ejendommen X-vej 78 og 90. Den årlige omsætning i T ApS var omkring 1 million kroner, sommetider mere, sommetider mindre, afhængig af hvor mange af ejendommene, der var udlejet. Byggemateriale har en værdi, hvis det bliver håndteret og sorteret korrekt. Hvis det blev solgt, ville indtægten tilfalde A ApS, der alene stod for sortering og forarbejdning af materialet. Der har jævnligt været tilsyn fra Odense Kommune, men kommunikationen har kun været til A ApS og aldrig til T ApS.

Vidnet E, Odense Kommune, Industri og Miljø, har forklaret, at hun er ansat som miljøingeniør ved Odense Kommune. Kommunen fører generelle tilsyn med virksomheder. Ved godkendelsespligtige virksomheder skal foretages tilsyn hvert tredje år og ved ikke godkendelsespligtige virksomheder hvert sjette år. Hvis kommunen under et tilsyn opdager, at forholdene ikke er i orden, bliver der foretaget et opfølgende tilsyn. I 2020

hjalp vidnet sin kollega med anmeldelser af bygge- og anlægsaffald. I den forbindelse blev vidnet opmærksom på, at en anmeldelse kom fra A ApS, der ikke havde tilladelse til at sortere og forarbejde bygge- og anlægsaffald. De tog derfor på tilsyn. Selskabet havde en tilladelse efter listepunkt H51 for vognmænd, fordi selskabet havde mere end 3 biler. Anmeldelsen af bygge- og anlægsaffald var indsendt af F. Han blev ikke truffet på ejendommen, da vidnet og hendes kollega, G, var på tilsyn den 17. april 2020 på ejendommen X-vej 90, hvor A ApS havde adresse. De kunne under tilsynet konstatere, at der på naboejendommen, X-vej 78, var store stakke af bygge- og anlægsaffald. En del af materialet var delt eller knust og en del var ikke delt eller knust. Ud fra mængden af bygge- og anlægsaffald mente vidnet og hendes kollega, at der drevet blevet godkendelsespligtig virksomhed. De fandt ud af, at der tidligere var søgt om midlertidig landzonetilladelse, hvilket først var givet, men senere i 2014 omgjort af klagenævnet. Der blev derfor, den 29. maj 2020, meddelt standsningspåbud. Den 19. juni 2020 var de igen på tilsyn. Da så det ud til, at bunkerne af materiale var blevet større. Det var skubbet op i højden, og der var mere af de forskellige slags affald. Da de kunne konstatere, at standsningsforbuddet ikke var blevet efterfulgt, indgav de politianmeldelse. Den 28. oktober 2020 blev der givet påbud om oprydning for at hindre eller mindske risikoen for forurening. De blev rådet til også at stille påbuddet til T ApS, som var ejer af den ejendom, hvor affaldet lå. Det var begrundet i, at A ApS havde adresse på X-vej 90 og ikke på X-vej 78. Vidnet var igen på tilsyn den 13. januar 2021. Da var oprydningspåbuddet stadig ikke opfyldt. Selskaberne kunne være kommet af med affaldet på et godkendt modtageanlæg og som deponi ved Odense Nord Miljøcenter. Da sagen blev startet i foråret 2020, undersøgte vidnet og hendes kollega, om aktiviteterne kunne lovliggøres. Det kunne de ikke, fordi stedet ikke opfyldte standardkriterierne som f.eks. befæstet anlæg. Alt bygge- og anlægsaffaldet lå på den bare jord. I forbindelse med meddelelsen af standsningsforbuddet, talte kommunens medarbejdere ikke med nogen fra ejendomsselskabet. Ejendommene beliggende X-vej 78 og X-vej 90, er naboejendomme, og man kan bevæge sig frit mellem ejendommene, da der kun ligger med en markvej imellem. Der er to led i godkendelse af opbevaring- og forarbejdningsvirksomhed med bygge- og anlægsmateriale. Hvis de påtænkte aktiviteter skal foregå i landzone, kræver det i første omgang en landzonetilladelse. Derefter skal der indhentes en godkendelse til den miljømæssige del efter miljøbeskyttelseslovens § 33. Ansvar for at indhente miljøgodkendelsen påhviler den, der vil udføre aktiviteterne. Hvis aktiviteterne skal foregå på lejet grund, skal den, der vil udføre aktiviteterne, søge om tilladelse, og udlejer skal samtidig give samtykke til, at der meddeles tilladelse.

Vidnet G, Odense Kommune, Industri og Miljø, har forklaret, at hun arbejder som miljøsagsbehandler i Odense Kommune. Hendes arbejdsområde er affald. Sagen mod A ApS og T ApS startede i foråret 2020, hvor hun var på til-

syn sammen med sin kollega. E E havde opdaget, at der blev kørt bygge- og anlægsaffald ud på adressen X-vej 90. Da de var på det første tilsyn, kunne de se, at der var et meget stort oplæg af bygge- og anlægsaffald. Noget af affaldet var knust, andet var klar til at blive knust. Der var en lastbil, der kørte ind på ejendommen og fik læsset noget af det knuste affald på med en gummiged. Tilsynet resulterede i, at Odense Kommune undersøgte, om A ApS havde tilladelse til at opbevare og forarbejde bygge- og anlægsmateriale. De kunne konstatere, at der ikke var givet tilladelse. Aktiviteterne skulle derfor stoppes og materialet ryddes væk. Det mundede ud i, at først blev givet et standsningspåbud og senere et oprydningspåbud. I starten kunne de ikke finde ud af, hvilke af de to selskaber, der hørte til hvor, og hvem der drev virksomheden. Den måde affaldet lå på kunne medføre en forurening af jord, grundvand mv. og dermed udgøre en risiko for sundhedsforholdene. Vidnet er affaldsspecialist. Hun tager med på tilsyn for at være med til at vurdere affaldets karakter og eventuel miljørisiko. E beskæftiger sig med miljøgodkendelser og tilsyn. Nogle af de ting, som de fandt på tilsynene på X-vej 78 og X-vej 90, indeholder typisk miljøfremmede, dvs. miljøskadelige stoffer. På det første tilsyn talte de ikke med nogen. De forsøgte at komme i kontakt med F, fordi det var ham, der havde forestået indberetningen på det materiale, der var kørt fra en anden adresse til ejendommen på X-vej. Fra tilsynet til påbuddet mener hun ikke, at de talte med nogen fra T ApS. De talte med B og en ansat i A ApS. Vidnet tror ikke, at de undersøgte nærmere, hvilke aktiviteter T ApS havde.

Der har været fremlagt udskrift fra Erhvervsstyrelsen, hvoraf fremgår, at T ApS er registreret under brancekode 682040 Udlejning af erhvervsejendomme. Det fremgår af virksomhedsoplysningerne, at selskabets formål er drift af landbrug samt udøvelse af finansiel virksomhed, herunder eje og drive handel med fast ejendom samt drive handel, finansiering og investering efter ledelsens skøn.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at T ApS ejer ejendommene beliggende X-vej 78 og 90 i Odense, og at dele af ejendommene blev udlejet til A ApS. Det lægges endvidere til grund, at T ApS' eneste aktivitet og indtægter hidrører fra udlejning af ejendomme, og at driften med deling, knusning og sortering af bygge- og anlægsmateriale blev foretaget af lejerens X-vej 78 og 90 i Odense, A ApS.

Det følger af straffelovens § 27, stk. 1, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person tilknyttede personer, eller den juridiske person som sådan.

Da det ikke er bevist, at T ApS uden godkendelse har drevet virksomhed med deling, knusning og sortering af bygge-og anlægsaffald, frifindes selskabet.

Thi kendes for ret:

T ApS frifindes.

Eva Vester Andersen
retsassessor

/mma

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RET TEN I ODENSE - I. afdeling, den 14. december 2022

Jette Düring
kontorfuldmægtig

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 31. oktober 2024 af Østre Landsrets 16. afdeling
(landsdommerne Michael de Thurah, Finn Morten Andersen og Rebekka Høj (kst.)).

16. afd. nr. S-3961-22:

Anklagemyndigheden

mod

T ApS

(advokat Bo Møller Jensen, besk.)

Dom afsagt af Retten i Odense den 13. december 2022 (1-4153/2022) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale.

T ApS

har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af direktør B og af vidnerne E og Gitte Rokkedal Jensen.

Direktør B har supplerende forklaret blandt andet, at hun og hendes ægtefælle er direktør i det tiltalte selskab, og de var tillige direktører i A ApS

. Hun husker ikke yderligere om de faktiske omstændigheder i forbindelse med den ulovlige virksomhed end det, hun forklarede i byretten. Når hun besvarede henvendelser, afhang det af karakteren af henvendelsen, hvilket selskab hun besvarede henvendelsen på vegne af. Selskaberne havde forskelligt brevpapir. Hun og hendes mand var naturligvis

bekendt med afslaget på landzonetilladelse samt de forbud og påbud, som kommunen afgav.

Det påbud, som kommunen gav den 28. oktober 2020, blev givet på et tidspunkt, hvor der var en positiv dialog med Nordfyns kommune om at flytte virksomheden til en anden adresse. Derfor havde de en forventning om, at virksomheden blev flyttet, og at det ved en flytning ville blive muligt at opfylde påbuddet. Hun har ikke nogen mening om, hvorvidt det ville være muligt i løbet af den givne frist på en måned. Selskaberne kørte ikke yderligere affald til ejendommen efter modtagelsen af standsningspåbud i maj 2020, men det er meget vanskeligt at gardere sig imod, at andre dropper affald på ejendommen. Bunkerne på ejendommen blev håndteret, så det kan have set ud som om, nogle bunker voksede. Der blev sat lås på porten. Hun vil mene, at det var lejerens ansvar at sikre, at porten var låst.

Væksthusene, som bestod af en nedre del af beton og en øvre del af træ og glas, blev så vidt hun husker revet ned i 2021/2022.

Hun husker ikke, om der blev indgået en skriftlig lejeaftale med A ApS . Oprindeligt var hensigten, at selskabet skulle have kontor, materialer og biler på ejendommen. Det var først på et senere tidspunkt, at selskabet påbegyndte den virksomhed, som er omfattet af tiltalen.

Affaldet ligger fortsat på adressen. Det tiltalte ejendomsselskab har rejst krav om, at det nu konkursramte selskab fjerner det. Situationen er derfor uændret.

Vidnet E har supplerende forklaret blandt andet, at kommunen foretog flere end de tre tilsyn, som fremgår af sagen. Hun og G vurderede, at bunkerne af affaldsmaterialer var vokset fra tilsynet i maj til tilsynet i juni 2020. Hun kan ikke svare på, om der blot var tale om, at det materiale, der var på stedet, blev flyttet rundt på arealet. Hun vurderede, at der var blev kørt nyt materiale til. Det virkede til, at det var blevet værre ved tilsynet i januar 2021. Der var forhold, der pegede på, at der fortsat havde været aktivitet. Som det er anført i tilsynsrapporten, var det svært at bevisliggøre, men havde hun været i tvivl, havde hun skrevet det.

Hun blev i første omgang opmærksom på A ApS , og at der var aktivitet på X-vej , fordi A ApS havde søgt om tilladelse vedrørende byggeaffald

fra en ejendom på Y-vej 305. Hun husker ikke, om det første tilsynsnotat kun blev sendt til A ApS, eller om det blev sendt til begge selskaber, således som de efterfølgende notater blev. Da hun blev opmærksom på selskabsforhold mv., blev der korresponderet med begge selskaber. Vidnet korresponderede primært med B. De talte ikke om, hvilket selskab sagen vedrørte. Selskaberne var blandet sammen, således som det også var i et brev fra selskabernes advokat af 8. februar 2021.

En lejer kan ikke indgive en ansøgning om tilladelse efter miljølovgivningen uden samtykke fra en grundejer, som skal give samtykke til den aktivitet, der påtænkes på grunden. Det tiltalte selskab har således skullet inddrages i de ansøgninger, som er blevet indgivet. Landzonetilladelse skal søges af ejeren af et areal. Miljøgodkendelse skal søges af den, der påtænker en aktivitet, der kræver godkendelse, men vil også involvere grundejeren.

Hun har efter byretssagen udarbejdet et notat af 19. december 2022 med henblik på at dokumentere, at det tiltalte selskab var bekendt med det, der foregik på selskabets ejendom. Det virker til, at det i dommen er lagt til grund, at det ene selskab ikke vidste, hvad det andet gjorde. Der står også i byretsdommen noget om væksthuse, som hun mener er forkert. Det ville hun imødegå. Det er hendes opfattelse, at selskabet har været bekendt med og accepteret, at andre droppede affald på ejendommen ved at undlade at holde porten til ejendommen låst. Hun har gennemgået kommunens journalsystem med henblik på at påvise, at kommunen har korresponderet med begge selskaber. Det er hendes opfattelse, at de branchekoder, som er anvendt i selskaberne, er uden betydning, idet det er hendes opfattelse, at et selskab uanset en sådan kode kan foretage, hvad det vil. Der var personsammenfald i selskaberne, og det var tilfældigt, hvilket selskab der besvarede henvendelser.

Standsningspåbuddet til det tiltalte selskab blev givet, selvom selskabet ikke var det udførende selskab. Selskabet skulle medvirke til, at selskabets lejer ophørte med sin virksomhed. Hun kan ikke svare på, om kommunen var i tvivl om, hvilket selskab der udførte aktiviteten. Ansøgningen om landzonetilladelse viser, at det tiltalte selskab gerne ville have de omhandlede aktiviteter på pladsen, og at de derfor også accepterede aktiviteten efter de meddelte påbud.

Vidnet G har supplerende forklaret blandt andet, at hendes opgave var at vurdere miljørisikoen. Hun deltog i tilsynene som fagspecialist. Det var E, som stod for selve sagsbehandlingen. Hun kan bekræfte, at der var flere end tre

tilsyn. På det første tilsyn konstaterede hun et oplag af byggeaffald af en størrelse, som hun aldrig havde set før. Der var aktivitet på pladsen. Der var en knusemaskine, og der var én, der læssede affald af. Det er svært at vurdere, om der var kommet yderligere affald til ved det andet tilsyn. Der var aktivitet på pladsen. Hun kunne genkende en del af de samme materialer i form af fliser fra køkken og bad. Hun kan derfor ikke svare på, om der var kommet yderligere affald til siden det første tilsyn. Hun mener ikke, at der var sket ændringer, da det tredje tilsyn blev foretaget. Hun står inde for de tilsynsrapporter, som er udarbejdet.

De materialer, som blev håndteret, søgte hun oplysninger om i form af oplysninger om alder, og hvorfra de kom. Der var tale om blandt andet flamingo samt fliser med maling, som kan være miljøfarligt. Fliseklæb kan indeholde asbest. Affaldet kunne forurene ved at støve ud i omgivelserne, og stoffer kunne trænge ned i jorden.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det er ubestridt, at der foreligger en overtrædelse af miljølovgivningen som beskrevet i tiltalen. For landsretten er spørgsmålet alene, hvorvidt det tiltalte selskab kan straffes for forholdene.

Selve aktiviteten, der er udøvet af selskabet A ApS, er udøvet på en ejendom ejet af det tiltalte selskab. Der var oprindeligt rejst tiltale mod begge selskaber, men det fremgår af byrettens retsbog af 6. december 2022, at selskabet A ApS blev taget under konkursbehandling den 23. november 2022, og at anklagemyndigheden herefter frafaldt tiltalen mod dette selskab.

Landsretten tiltræder, at det ikke er godtgjort, at det tiltalte selskab har foretaget sådanne selvstændige handlinger, at der er grundlag for at dømme dette selskab for selvstændig overtrædelse af de straffebestemmelser, som er omfattet af tiltalen. Den omstændighed, at der er et personsammenfald i ledelsen af selskaberne kan ikke i sig selv føre til, at det tiltalte ejendomsselskab kan gøres ansvarlig for handlinger begået af et selvstændigt retssubjekt i form af et andet datterselskab i koncernen.

Som tiltalen er formuleret, og i øvrigt som sagen er ført for landsretten, er der heller ikke grundlag for at straffe det tiltalte selskab for medvirken efter straffelovens § 23 i relation til såvel forhold 1 som forhold 2.

Med denne begrundelse stadfæster landsretten derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ApS stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 31-10-2024

Vilma Ohrt
studentemedhjælper